

Vec C-716/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

31. december 2020

Vnútroštátny súd:

Supremo Tribunal de Justiça

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

10. november 2020

Navrhovateľka:

RTL Television GmbH

Odporkyne:

Grupo Pestana S.G.P.S., S. A.

SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A.

Predmet konania vo veci samej

V kasačnom opravnom prostriedku podanom žalobkyňou RTL Television GmbH proti rozsudku Tribunal da Relação de Lisboa (Odvolací súd Lisabon, Portugalsko) vydanému v konaní vedenom proti žalovaným Grupo Pestana S.G.P.S., S. A. a Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A., je sporné to, či pojem „káblová retransmisia“ uvedený v článku 1 ods. 3 smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 zahŕňa verejné šírenie, ak subjekt, ktorý toto šírenie uskutočňuje, nie je vysielacou organizáciou, a či súčasný prenos vysielania televízneho kanálu prenášaného satelitom prostredníctvom rôznych televíznych prijímačov umiestnených v hotelových izbách pomocou koaxiálneho kábla predstavuje retransmisiu tohto vysielania.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad práva Únie, konkrétne článku 1 ods. 3 smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993; článok 267 písm. b) ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „káblová retransmisia“ uvedený v článku 1 ods. 3 smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 vykladať v tom zmysle, že okrem súčasného prenosu vysielania vysielacej organizácie inou vysielacou organizáciou, zahŕňa aj verejné šírenie primárneho vysielania televíznych alebo rozhlasových programov určených na príjem verejnosťou, ktoré sa uskutočňuje súčasne a v neskrátenej podobe pomocou kábla (bez ohľadu na to, či subjekt uskutočňujúci toto verejné šírenie je alebo nie je vysielacou organizáciou)?
2. Predstavuje súčasný prenos vysielania televízneho kanálu prenášaného satelitom prostredníctvom rôznych televíznych prijímačov umiestnených v hotelových izbách pomocou koaxiálneho kábla, retransmisiu tohto vysielania, ktorá spadá pod pojem uvedený v článku 1 ods. 3 smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Článok 1 ods. 3 smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Článok 176 ods. 9 a 10, a článok 187 ods. 1 písm. a) a e) Código do Direito de Autor e dos Direitos Conexos (Zákonník o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom; ďalej len „CDADC“), Decreto Legislativo n.º 63/85 (legislatívny dekrét č. 63/85) zo 14. marca 1985, *Diário da República* č. 61/1985, séria I zo 14. marca 1985, v znení zmien a doplnení

Články 3 a 8 Decreto Legislativo n.º 333/97 (legislatívny dekrét č. 333/97) z 27. novembra 1997, *Diário da República* č. 275/1997, séria I-A z 27. novembra 1997 (ktorým sa do vnútroštátneho práva preberá smernica Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993)

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Žalobkyňa, RTL GmbH (ďalej len „RTL“), so sídlom v Kolíne nad Rýnom, v Nemecku, je subjektom, ktorý uskutočňuje zvukové a obrazové vysielanie určené na príjem širokou verejnosťou.
- 2 Žalobkyňa je jednou zo spoločností, ktorá je súčasťou konglomerátu spoločností vysielajúcich televízny obsah, ktoré konajú spoločne pod obchodným menom „Media Group RTL Germany“ alebo „Mediengruppe RTL Deutschland“; súčasťou „Media Group RTL Germany“ alebo „Mediengruppe RTL Deutschland“ sú aj viaceré spoločnosti, ktoré boli osobitne označené v spise vo veci samej.
- 3 Všetky tieto subjekty, vrátane žalobkyne, patria priamo alebo nepriamo spoločnosti RTL Group S.A., Luxemburg; uvedená spoločnosť vedie jednu z hlavných obchodných skupín v oblasti zábavy v Európe, do ktorej patrí niekoľko televíznych a rozhlasových kanálov rôznych európskych krajín.
- 4 Žalobkyňa uskutočňuje zvukové a obrazové vysielanie viacerých „bezplatných“ televíznych kanálov, to znamená, že ich príjem a používanie na súkromné účely nepodlieha plateniu licenčného poplatku, okrem iného kanálu „RTL Television“ (ďalej len „kanál RTL“).
- 5 Kanál RTL je „všeobecný kanál“; jeho program poskytuje jeho televíznym divákovi veľmi širokú škálu televíznych formátov (filmy, seriály, predstavenia, dokumenty, športové podujatia, správy a magazíny), a je jedným z najznámejších a najsledovanejších nemeckých televíznych kanálov u nemecky hovoriacich obyvateľov Európskej únie.
- 6 Z technického hľadiska sa kanál RTL prijíma v Nemecku, Rakúsku a Švajčiarsku prostredníctvom všetkých existujúcich možností príjmu televízneho vysielania: satelit, kábel, IP, OTT/internet a terestriálna televízia („primárny prenos“).

- 7 Keďže RTL je bezplatný televízny kanál, za jeho príjem v domácnostiach sa nevyberá žiaden poplatok a jeho signál nie je kódovaný vo väčšine možností príjmu.
- 8 Hoci sa program kanálu RTL zameriava na verejnosť žijúcu v Nemecku, Rakúsku a Švajčiarsku a všetky zdroje financovania reklamy pochádzajú z týchto krajín, vzhľadom na šírenie satelitného signálu (satelit ASTRA 19,2°E) možno uvedený kanál z technického hľadiska zachytiť v iných európskych krajinách, najmä v Portugalsku, pričom na tento účel stačí použiť spoločnú parabolu umiestnenú na satelite ASTRA 19,2°.
- 9 Pokiaľ ide o príjem a používanie uvedeného signálu prevádzkovateľmi káblovej televízie alebo hotelmi, žalobkyňa ako vysielacia organizácia sa domnieva, že za podmienok, ktoré považuje za vhodné, je oprávnená povoliť alebo zakázať retransmisiu a verejný prenos svojich vysielaní, pričom bežnou praxou žalobkyne je uzatvárať na tento účel licenčné zmluvy.
- 10 Žalobkyňa už v tejto súvislosti uzatvorila niekoľko licenčných zmlúv s prevádzkovateľmi káblovej televízie, ako aj s hotelmi nachádzajúcimi sa v Európskej únii, pričom tieto zmluvy spolu s reklamou predstavujú zdroj jej príjmu; hotel „Pestana Berlin Tiergarten“ nachádzajúci sa v Berlíne, ktorý prevádzkuje spoločnosť patriaca žalovanej Grupo Pestana, Pestana Berlin S.A.R.L. so sídlom v Luxemburgu, vypláca odmenu nemeckej organizácii kolektívnej správy GEMA, najmä za sprístupnenie kanálov patriacich Media Group RTL, konkrétne kanálu RTL, príslušným zákazníkom.
- 11 Žalobkyňa už uzatvorila niekoľko licenčných zmlúv na retransmisiu a verejný prenos svojich vysielaní s prevádzkovateľmi káblovej televízie pôsobiacimi v Portugalsku, ako aj s niektorými hotelmi nachádzajúcimi sa v Portugalsku, pričom cena, ktorá sa uplatňuje v portugalských hoteloch za uzavretie týchto zmlúv, pokiaľ ide o kanál RTL, je vo výške 0,20 eura za izbu a mesiac, zvýšená o príslušné dane; táto cena nezávisí od miery obsadenosti hotela.
- 12 Žalovaná Grupo Pestana S.G.P.S., S. A. (ďalej len „Grupo Pestana“) je spoločnosť, ktorá sa zaoberá správou podielov na majetku iných spoločností ako nepriamy spôsob vykonávania hospodárskej činnosti.
- 13 Žalovaná Grupo Pestana má väčšinové podiely v spoločnostiach, ktoré sú zase vlastníkami alebo prevádzkujú hotelové zariadenia, ktoré sú podrobne uvedené v spise vo veci samej, a predstavuje jednu z najväčších skupín portugalských spoločností v odvetví cestovného ruchu, ktorá prevádzkuje turistické ubytovacie zariadenia, ktoré celkovo zahŕňajú približne 9 450 izieb. Táto obchodná skupina vlastní 45 hotelov (v Portugalsku a v iných krajinách), 9 komplexov Vacation Club, 4 nehnuteľné/turistické komplexy a je poverená správou siete 33 portugalských penziónov [(Paradores)].
- 14 Žalovaná Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A. (ďalej len „Salvor“), v ktorej má žalovaná Grupo Pestana priamy podiel vo výške najmenej 98,98 %, je

portugalská spoločnosť, ktorá sa venuje prevádzkovaniu a podpore hotelového priemyslu prostredníctvom výstavby alebo financovania výstavby hotelov a priamej alebo nepriamej účasti na prevádzke hotelov a podobných zariadení.

- 15 Žalovaná Salvor prevádzkuje hotelové komplexy nachádzajúce sa v Portugalsku, ktoré sú podrobne uvedené v spise vo veci samej.
- 16 Žalobkyňa RTL podala proti žalovaným Grupo Pestana a Salvor žalobu, v ktorej predovšetkým navrhuje:
 - i. určiť, že príjem a sprístupnenie vysielania kanála RTL v izbách hotelov D. João II a Alvor Praia, ako aj v izbách iných hotelov prevádzkovaných priamo alebo nepriamo spoločnosťou Salvor, predstavuje verejný prenos v zmysle článku 187 ods. 1 písm. e) CDADC, alebo subsidiárne, že predstavuje retransmisiu uvedeného vysielania v zmysle článku 187 ods. 1 písm. a) CDADC.
 - ii. určiť, že sprístupnenie uvedené v predchádzajúcom bode si vyžaduje predchádzajúce povolenie od spoločnosti RTL ako vysielacej organizácie a ako nositeľa práv súvisiacich s autorskými právami na vysielanie tohto kanála, najmä práva povoliť verejný prenos tohto vysielania a práva na jeho retransmisiu, ako aj zaplatenie odmeny za toto vysielanie.
 - iii. určiť, že vzhľadom na to, že žalobkyňa neudelila povolenie uvedené v predchádzajúcom bode, je sprístupnenie kanála RTL v izbách hotelov prevádzkovaných spoločnosťou Salvor nezákonné.
 - iv. zakázať spoločnosti Salvor poskytovať prístup ku kanálu RTL v izbách hotelov, ktoré prevádzkuje, bez predchádzajúceho požiadania spoločnosti RTL a získania povolenia od tejto spoločnosti na retransmisiu a/alebo verejný prenos jej vysielania.
 - v. uložiť spoločnosti Salvor povinnosť zaplatiť ako náhradu za retransmisiu a/alebo verejný prenos vysielania kanála RTL sumu vo výške 0,20 eura za izbu a mesiac za obdobie, ktoré uplynulo od okamihu, keď spoločnosť Salvor sprístupnila uvedený kanál v izbách svojich hotelov až do dňa ukončenia nezákonného sprístupňovania vysielania kanála RTL, spolu so zákonnými úrokmi odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vydaného v súvislosti s touto žalobou do úplného zaplatenia uvedenej sumy.
 - vi. uložiť žalovanej Grupo Pestana povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť platbu uvedenú v bode iv) návrhu.
 - vii. uložiť Grupo Pestana ako ovládajúcej spoločnosti povinnosť prijať príslušné opatrenia v rámci skupiny, najmä prostredníctvom záväzných pokynov v súlade s ustanoveniami Código das Sociedades Comerciais (zákoník o obchodných spoločnostiach), aby spoločnosti, ktoré vlastní, nesprístupňovali kanál RTL v hoteloch, ktoré prevádzkujú, bez získania predchádzajúceho povolenia od žalobkyne prostredníctvom zaplatenia príslušnej odmeny.

viii. uložiť Grupo Pestana povinnosť zaplatiť ako náhradu za retransmisiu a/alebo verejný prenos vysielania kanála RTL sumu vo výške 0,20 eura za izbu a mesiac za obdobie, ktoré uplynulo od okamihu, keď hotely prevádzkované inými spoločnosťami, ktoré vlastní (okrem spoločnosti Salvor), sprístupnili uvedený kanál v príslušných izbách až do dňa ukončenia nezákonného sprístupňovania vysielania kanála RTL, spolu so zákonnými úrokmi odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vydaného v súvislosti s touto žalobou do úplného zaplatenia uvedenej sumy.

ix. uložiť spoločnosti Salvor povinnosť zaplatiť penále, ktoré je potrebné rovnomerne rozdeliť medzi spoločnosť RTL a štát, vo výške päťtisíc eur za každý deň nasledujúci po dni, kedy nadobudne právoplatnosť rozsudok vydaný v súvislosti s touto žalobou, pokiaľ spoločnosť Salvor nespĺní požiadavku uvedenú v bode iv).

x. uložiť Grupo Pestana povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť platbu uvedenú v predchádzajúcom bode návrhu z dôvodu, že od roku 2014 boli v izbách hotelov Pestana Alvor a D. João II, prevádzkovaných žalovanými, prenášané vysielania kanála RTL, ktorý patrí žalobkyni, bez povolenia a bez zaplatenia akejkoľvek protihodnoty, čo podľa jej názoru predstavuje verejný prenos v zmysle článku 187 ods. 1 písm. e) CDADC, alebo subsidiárne, predstavuje retransmisiu uvedeného vysielania v zmysle písmena a) tohto ustanovenia.

- 17 V rozsudku vydanom na prvom stupni sa žalobe čiastočne vyhovel a konštatovalo sa, že príjem a sprístupnenie vysielania kanála RTL žalobkyne RTL v izbách hotelov D. João II a Alvor Praia, ako aj v izbách iných hotelov prevádzkovaných priamo alebo nepriamo žalovanými Grupo Pestana a Salvor, predstavujú verejný prenos v zmysle článku 187 ods. 1 písm. e) CDADC (aj keď bez „zaplatenia vstupného poplatku“), pričom v zostávajúcej časti sa zamietli návrhy podané proti žalovaným.
- 18 [Súd] na podporu svojho záveru v súhrne konštatoval, že konanie žalovaných predstavovalo „verejný prenos“ napriek skutočnosti, že ako odplata za sledovanie kanálu RTL nebola zaplatená žiadna konkrétna protihodnota. Rovnako usúdil, že šírenie uvedeného kanálu nepredstavovalo „retransmisiu vysielania“, keďže žalované a ani hotely uvedené v žalobe nie sú vysielacie organizácie.
- 19 V tejto súvislosti dospel k záveru, že šírenie kanála RTL zo strany žalovaných nebolo nezákonné vzhľadom na článok 187 ods. 1 písm. a) a e) CDADC, a v dôsledku toho zamietol určovací návrh podaný žalobkyňou, ako aj návrhy na náhradu škody tak na základe právnych predpisov o občianskej zodpovednosti, ako aj v súlade so zásadou bezdôvodného obohatenia.
- 20 Keďže žalobkyňa nesúhlasila s týmto rozhodnutím, podala odvolanie na Tribunal da Relação de Lisboa (Odvolací súd Lisabon), ktorý potvrdil napadnutý rozsudok.
- 21 Tribunal da Relação (Odvolací súd Lisabon) na podporu svojho rozhodnutia na účely prejednávanej veci súhrne konštatoval, že šírenie vysielania kanála RTL

koaxiálnym káblom prostredníctvom mnohých televízorov umiestnených v izbách hotelov prevádzkovaných žalovanými nepredstavuje „retransmisiu vysielania“ vzhľadom na definíciu uvedenú v článku 176 ods. 10 CDADC.

- 22 Keďže žalobkyňa nebola s týmto rozhodnutím spokojná, podala na Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd, Portugalsko) kasačný opravný prostriedok, ktorý bol vyhlásený za prípustný.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 23 Žalobkyňa a navrhovateľka uvádza, že najneskôr od začiatku roku 2014 niektoré hotelové zariadenia prevádzkované odporkyňou Salvor umožnili svojim klientom sledovať jeden z televíznych kanálov vysielaných žalobkyňou prostredníctvom satelitu (kanál RTL) tým, že prijímali príslušný signál cez parabolickú anténu a odosieli tento signál do televízorov umiestnených v príslušných izbách prostredníctvom siete koaxiálnych káblov.
- 24 Navrhovateľka s odvolaním sa na ustanovenia CDADC a legislatívneho dekrétu č. 333/97 týkajúce sa satelitného vysielania a káblovej retransmisie, a na výlučné práva, ktoré podľa jej názoru uvedená právna úprava priznáva „vysielacím organizáciám“, pokiaľ ide o využívanie jej vysielania na komerčné účely – najmä právo zakázať/povoliť verejný prenos uvedených vysielaní na miestach, ktoré sú prístupné po zaplatení vstupného poplatku, a právo zakázať/povoliť retransmisiu uvedených vysielaní, ktoré sa prenášajú buď prostredníctvom hertzových vln alebo kábla, bez ohľadu na to, či subjekt, ktorý ich prenáša, je sám vysielacou organizáciou – v prvostupňovom konaní navrhovala, aby Tribunal da Propriedade Intelectual (Súd pre duševné vlastníctvo, Portugalsko) určil, že sprístupnenie vysielania kanála RTL uskutočnené odporkyňou Salvor v izbách hotelov, ktoré prevádzkuje, porušuje súčasne tieto dve práva, alebo aspoň druhé z týchto práv (právo povoliť alebo zakázať retransmisiu uvedených vysielaní).
- 25 Tribunal da Propriedade Intelectual (Súd pre duševné vlastníctvo) konštatoval, že šírenie kanála RTL uskutočnené odporkyňou Salvor v izbách jej hotelov neporušuje právo na retransmisiu stanovené v článku 187 ods. 1 písm. a) CDADC, keďže právo na retransmisiu uvedené v tomto právnom ustanovení zahŕňa retransmisiu vysielania len vtedy, keď túto retransmisiu uskutočňujú vysielacie organizácie (to znamená, keď uvedená retransmisia zodpovedá definícii pojmu „retransmisia“ uvedeného v článku 176 ods. 10 CDADC), a keďže odporkyňa Salvor je hotelová spoločnosť, nemožno ju považovať za vysielaciu organizáciu.
- 26 Tribunal da Relação de Lisboa (Odvolací súd Lisabon) v rozsudku napadnutom kasačným opravným prostriedkom, zamietol opravný prostriedok a potvrdil rozsudok, ktorý na prvom stupni vydal Tribunal da Propriedade Intelectual (Súd pre duševné vlastníctvo), najmä pokiaľ ide o nesplnenie zákonných požiadaviek týkajúcich sa práva na retransmisiu, ktoré platná právna úprava priznáva vysielacím organizáciám.

- 27 Základnou právnou otázkou v rámci konania o kasačnom opravnom prostriedku, od ktorej predovšetkým závisí, či sa vyhoví alebo nevyhoví návrhom podaným súčasnou navrhovateľkou, je otázka, či šírenie vysielania kanála RTL súčasnej navrhovateľky prostredníctvom koaxiálneho kábla v rôznych izbách hotelov Alvor Praia a Dom João II (prevádzkovaných odporčiteľkami), predstavuje retransmisiu uvedeného vysielania, ktorá z hľadiska platnej právnej úpravy podlieha povoleniu vysielacej organizácie.
- 28 Právo vysielacích organizácií povoliť a zakázať retransmisiu ich vysielania zakotvené v článku 187 ods. 1 písm. a) CDADC v spojení s článkami 3 a 8 legislatívneho dekrétu č. 333/97, zahŕňa nielen súčasný prenos vysielania, ak subjekt, ktorý vysielanie ďalej prenáša, je vysielacou organizáciou odlišnou od subjektu, od ktorého vysielanie pochádza, ale aj verejné šírenie primárneho vysielania televíznych alebo rozhlasových programov určených na príjem verejnosťou, ktoré sa uskutočňuje súčasne a v neskrátenej podobe pomocou kábla, bez ohľadu na to, či subjekt uskutočňujúci toto verejné šírenie je alebo nie je vysielacou organizáciou.
- 29 Legislatívny dekrét č. 333/97 totiž rozšíril rozsah práv, ktoré vysielacím organizáciám priznáva CDADC.
- 30 Uvedený dekrét vo svojom článku 3 písm. c) definuje pojem káblová retransmisia ako „ďalší verejný prenos primárneho vysielania televíznych alebo rozhlasových programov určených na príjem verejnosťou, ktorý sa uskutočňuje súčasne a v neskrátenej podobe pomocou kábla“.
- 31 Podľa článku 8 uvedeného legislatívneho dekrétu „ustanovenia [článku] 187 zákonníka o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom sa uplatňujú na vysielacie organizácie, pokiaľ ide o... káblovú retransmisiu“.
- 32 Článok 187 CDADC stanovuje rozsah *ius prohibendi*, ktorý majú vysielacie organizácie, pokiaľ ide o činnosti súvisiace s využívaním ich primárneho vysielania. Legislatívny dekrét č. 333/97 preto vo svojich článkoch 3 a 8 stanovil v prospech vysielacích organizácií právo povoliť alebo zakázať tretím osobám káblovú retransmisiu ich vysielania.
- 33 Vnútroštátny súd však spochybnil, že vysielacie organizácie sú nositeľmi práva povoliť alebo zakázať tretím osobám verejné šírenie primárneho vysielania televíznych alebo rozhlasových programov určených na príjem verejnosťou, ktoré sa uskutočňuje súčasne a v neskrátenej podobe pomocou kábla.
- 34 Podľa prístupu prijatého v napadnutom rozsudku vysielacie organizácie nemajú právo zakázať (alebo povoliť) káblovú retransmisiu ich vysielaní podľa článku 3 legislatívneho dekrétu č. 333/97, ale len právo zakázať (alebo povoliť) ich súčasné vysielanie v prípadoch, ak je samotný distribútor vysielacou organizáciou [v súlade s článkom 187 ods. 1 písm. a) CDADC].

- 35 Podľa navrhovateľky výklad, ktorý podali sudy prvého a druhého stupňa, bráni *de iure condito* porozumieť užitočnosti pojmu „káblová retransmisia“ zavedeného článkom 3 legislatívneho dekrétu č. 333/97 alebo odkazu na článok 187 CDADC uvedeného v článku 8 tohto dekrétu.
- 36 Tribunal da Relação (Odvolací súd Lisabon) podľa navrhovateľky podal odchylný výklad platného práva, bez toho, aby v tejto súvislosti uviedol akýkoľvek dôvod, a bez vysvetlenia zmyslu, ktorý prisudzuje právnym ustanoveniam, na ktoré sa odvoláva navrhovateľka.
- 37 Článok 187 ods. 1 CDADC totiž stanovuje rozsah *ius prohibendi*, ktorý sa priznáva vysielacím organizáciám v Portugalsku. Uvedené ustanovenie je však doplnené legislatívnym dekrétom č. 333/97 z 27. novembra 1997, ktorý upravuje satelitné vysielanie a káblovú retransmisiu primárneho vysielania tak, že vysielacím organizáciám zaručuje určité práva vo vzťahu k tretím osobám, ktoré šíria ich primárne vysielanie prostredníctvom satelitu alebo kábla.
- 38 Legislatívny dekrét č. 333/97 rozširuje vo svojom článku 2 práva (*ius prohibendi*), ktoré má nositeľ autorských práv voči tretím osobám, ktoré uskutočňujú vysielanie alebo retransmisiu (upravené v článkoch 149 až 156 CDADC), vrátane činností (ktoré nositeľ nepovolil), akými sú činnosti satelitného vysielania a káblovej retransmisie, v zmysle vymedzenia v uvedenom dekréte.
- 39 Keďže článok 2 rozširuje práva nositeľov autorských práv s cieľom zahrnúť aj právo zakázať káblovú retransmisiu ich diel, ako je definované v článku 3, článok 8 analogicky rozširuje *ius prohibendi* vysielacích organizácií s cieľom tiež zahrnúť právo zakázať tretím osobám, ktoré nemajú povolenie, ďalšie šírenie ich primárneho vysielania pomocou kábla.
- 40 Na odmietnutie zohľadnenia, že zistené skutočnosti spadajú pod pojem šírenie stanovený v článku 3 legislatívneho dekrétu č. 333/97, ktorý upravuje satelitné vysielanie a káblovú retransmisiu primárneho rozhlasového vysielania, Tribunal da Relação (Odvolací súd Lisabon) podľa navrhovateľky vychádzal z dvoch úvah.
- 41 Prvá úvaha vychádza z predpokladu, že zákon č. 50/2004 z 24. augusta 2004 zmenil znenie článku 176 CDADC, pričom zachoval pojem retransmisie, na základe čoho možno vyvodiť záver, že ak by legislatívny dekrét č. 333/97 mal za cieľ zmeniť rozsah *ius prohibendi* vysielacích organizácií, uvedená zmena by sa zohľadnila v texte CDADC prostredníctvom zákona č. 50/2004 z 24. augusta 2004, k čomu nedošlo.
- 42 Podľa navrhovateľky tento výklad vôbec nezohľadňuje cieľ zákona č. 50/2004 z 24. augusta 2004. Cieľom tohto textu nebolo harmonizovať režim práv vysielacích organizácií súvisiacich s autorskými právami v Portugalsku, ale len prebrať do vnútroštátneho práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení (na úrovni Európskej únie) niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (známa ako „smernica InfoSoc“).

- 43 Zákon č. 50/2004 z 24. augusta 2004 nemal za cieľ zmeniť CDADC a ani nemal v úmysle zjednotiť v tom čase platné právne predpisy v oblasti autorských právach a s nimi súvisiacich práv. Uvedeným zákonom sa do vnútroštátneho práva prebrala len smernica InfoSoc. Skutočnosť, že tento text nezmenil pojem „retransmisia“ stanovený v článku 176 CDADC, bola teda jednoducho spôsobená tým, že smernica, ktorá sa mala prebrať, nevyžadovala túto zmenu. Navrhovateľka nerozumie, ako môže táto skutočnosť ovplyvniť výklad legislatívneho dekrétu č. 333/97.
- 44 Druhá úvaha, ktorú uviedol Tribunal da Relação (Odvolací súd Lisabon), vyplýva podľa navrhovateľky z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo 16. februára 2017 vo veci C-641/15.
- 45 V uvedenom rozsudku sa uvádza, že: „treba pripomenúť, že v rozsudku zo 7. decembra 2006, SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764, body 47 a 54), Súdny dvor rozhodol, že poskytovanie signálu klientom hotelovým zariadením prostredníctvom televíznych prijímačov umiestnených v izbách tohto zariadenia, predstavuje nezávisle od používanej techniky prenosu signálu verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 a že súkromná povaha izieb takéhoto zariadenia nebráni tomu, aby sa prenos diela prostredníctvom takéhoto prístroja považoval za verejný prenos v zmysle tohto ustanovenia“ (bod 17).
- 46 Podľa navrhovateľky Tribunal da Relação de Lisboa (Odvolací súd Lisabon) z tejto pasáže vyvodzuje, že šírenie televíznych kanálov v rôznych izbách hotelových zariadení predstavuje verejný prenos a nie retransmisiu, bez ohľadu na to, že uvedené šírenie sa uskutočňuje pomocou koaxiálneho kábla.
- 47 Podľa navrhovateľky sa zdá, že pochybenie Tribunal da Relação (Odvolací súd Lisabon) spočíva v myšlienke, že tieto dva pojmy (verejný prenos a káblová retransmisia) sa navzájom vylučujú – to znamená, akoby skutočnosť, že hotel uskutočňuje verejný prenos, vylučovala možnosť, aby uskutočňoval káblovú retransmisiu.
- 48 Podľa názoru navrhovateľky žiadna z dvoch úvah, ktoré uviedol Tribunal da Relação de Lisboa (Odvolací súd Lisabon) dostatočne nepodporuje odlišný výklad ustanovení legislatívneho dekrétu č. 333/97.
- 49 Navrhovateľka sa domnieva, že Tribunal da Relação de Lisboa (Odvolací súd Lisabon) sa dopustil nesprávneho posúdenia pri odpovedi na skúmanú právnu otázku, a keďže sa dopustil závažných chýb pri výklade článku 187 CDADC v spojení s článkami 3 a 8 legislatívneho dekrétu č. 333/97, vydal rozhodnutie, ktoré musí byť zrušené vnútroštátnym súdom, ktorý ho musí nahradiť protichodným rozhodnutím.
- 50 Navrhovateľka navrhuje predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie návrh na začatie prejudiciálneho konania v súvislosti so spornou otázkou.
- 51 Žalované vo svojich vyjadreniach k žalobe navrhujú potvrdiť napadnutý rozsudok.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 52 Ako už bolo uvedené, základnou otázkou, o ktorej treba rozhodnúť v rámci konania o kasačnom opravnom prostriedku, je objasnenie, či šírenie vysielania kanála RTL navrhovateľky pomocou koaxiálneho kábla v rôznych izbách hotelov Alvor Praia a Dom João II (prevádzkovaných odporkyňami), predstavuje retransmisiu uvedeného vysielania, ktorá podľa článku 187 ods. 1 písm. a) CDADC podlieha povoleniu zo strany vysielacej organizácie (v prejednávanej veci navrhovateľky).
- 53 Treba pripomenúť, že sudy prvého a druhého stupňa zastávali názor, že nedošlo k „retransmisii“ v zmysle článku 176 ods. 9 a 10 CDADC a článku 3 písm. g) Medzinárodného dohovoru o ochrane výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a rozhlasových organizácií, podpísaného v Ríme 26. októbra 1961, keďže žalované nemajú postavenie vysielacej organizácie.
- 54 Navrhovateľka uviedla, že právo priznané vysielacím organizáciám povoliť a zakázať retransmisiu ich vysielania stanovené v článku 187 ods. 1 písm. a) CDADC v spojení s článkami 3 a 8 legislatívneho dekrétu č. 333/97, zahŕňa nielen súčasný prenos vysielania, ak subjekt, ktorý vysielanie prenáša, je vysielacou organizáciou odlišnou od subjektu, od ktorého vysielanie pochádza, ale aj verejné šírenie primárneho vysielania televíznych alebo rozhlasových programov určených na príjem verejnosťou, ktoré sa uskutočňuje súčasne a v neskrátenej podobe pomocou kábla (bez ohľadu na to, či subjekt uskutočňujúci toto verejné šírenie je alebo nie je vysielacou organizáciou).
- 55 Na zodpovedanie tejto otázky je potrebné presne určiť rozsah ochrany poskytovanej ustanovením stanoveným v článku 187 ods. 1 písm. a) CDADC v spojení s ustanovením stanoveným v článku 176 ods. 9 a 10 CDADC, a legislatívnym dekrétom č. 333/97, ktorým sa preberá do vnútroštátneho práva smernica Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii.
- 56 V prejednávanej veci sa uplatňuje portugalské právo, ktoré vyplýva z CDADC, najmä jeho článok 176 ods. 9 a 10, a článok 187 ods. 1 písm. a), ktoré znejú takto:

Článok 176

„9 – Vysielacou organizáciou sa rozumie každá organizácia, ktorá uskutočňuje zvukové alebo obrazové vysielanie, pričom vysielaním sa rozumie prenášanie zvukov, obrazov alebo ich znázornenie, samostatne alebo spolu, či už drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami, najmä hertzovými vlnami, optickými vláknami, káblom alebo satelitom, ktoré je určené na príjem verejnosťou.

10 – Retransmisiou sa rozumie súčasný prenos vysielania vysielacej organizácie uskutočnený inou vysielacou organizáciou.“

Článok 187

„1– Vysielacie organizácie majú právo povoliť alebo zakázať:

a) retransmisiu svojich vysielaní prostredníctvom rádiových vln.“

- 57 Na rozhodnutie sporu v prejednávanej veci je tiež relevantný súbor ustanovení uvedených v legislatívnom dekréte č. 333/97, najmä jeho článok 3 písm. c), ktorý definuje, čo znamená „káblová retransmisia“ (pozri bod 30 vyššie).
- 58 Článok 8 uvedeného dekrétu považuje najmä článok 187 CDADC za výslovne uplatniteľný na káblovú retransmisiu.
- 59 S ohľadom na platný právny rámec vznikajú pochybnosti o zlučiteľnosti výkladu uplatniteľných ustanovení CDADC a legislatívneho dekrétu č. 333/97 so smernicou Rady 93/83, týkajúce sa v podstate toho, či napriek doslovnému zneniu článku 187 ods. 1 písm. a) CDADC by sa mal zoznam práv priznaných vysielacím organizáciám považovať za rozšírený, a to najmä vzhľadom na ustanovenia legislatívneho dekrétu č. 337/97 a jeho pôvodného zdroja, smernice 93/83/EHS (smernica o satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii).
- 60 Vzhľadom na návrh uvedený v kasačnom opravnom prostriedku podanom navrhovateľkou, vyhovie alebo zamietnutie tohto opravného prostriedku závisí od toho, ako sa rozhodne o otázkach, ktorých preskúmanie sa žiada od Súdneho dvora Európskej únie.
- 61 Okrem rozsudku súdu prvého stupňa a rozsudku Tribunal da Relação de Lisboa (Odvolací súd Lisabon), ktoré boli vydané v tomto konaní, vnútroštátnemu súdu nie je známa portugalská judikatúra, ktorá by priamo odpovedala na konkrétne otázky položené v prejednávanej veci, a ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá by umožnila jednoznačne odpovedať na tieto otázky.
- 62 Keďže Supremo Tribunal de Justiça (Najvyšší súd) je vnútroštátnym súdom posledného stupňa, na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa rozhodol položiť Súdnemu dvoru Európskej únie vyššie uvedené otázky.